Mijn laatste column

Weekblad Den Haag/Loosduinen, 22 april 2026

Allereerst wil ik iedereen bedanken, die niet alleen mijn columns las, maar hier ook op terugkwam als we elkaar ontmoetten.
Soms kreeg ik via via een berichtje, dat bepaalde details niet klopten of dat men het er roerend mee eens was. Dat laatste kwam meer voor dan dat men commentaar had.

Schrijven van een column doe je een beetje voor jezelf, maar voor het grootste deel omdat je iets wil vertellen of iets aan de kaak wil stellen. Bij dat laatste werd ik wel eens 'verweten', dat ik té voorzichtig schreef. Mijn verweer was dan: "Je moet wel met de mensen, waarover je schrijft, nog steeds door dezelfde deur kunnen gaan!" De wereld verhardt al genoeg en de korte lontjes steken steeds meer de kop op. De kunst is juist om voldoende van leer te trekken, zodat je je punt hebt gemaakt, maar wel op een respectvolle manier.

Respect trouwens. Daar heb ik ook over geschreven. Het is een beetje de verkeerde kant opgegaan met respect en respectvol omgaan met elkaar. Vroeger hadden we meer respect voor de ouderen, zij hebben hun steentje bijgedragen, dan tegenwoordig. We vergeten ze even makkelijk of vinden ze maar een sta in de weg. Als je hoort hoe de jeugd soms te keer gaat tegen ouderen en daarbij zeggen, dat zij eerst gerespecteerd moeten worden, denk je toch: "Van welke planeet ben je gekomen?"
We moeten met elkaar leven op deze planeet en of je nu groot denkt of alleen over je buurtje, het loopt beter als we elkaar respectvol behandelen.

Elkaar kennen en klaar staan voor elkaar is een groot goed. Ook daar heb ik vaak over geschreven. Hoe belangrijk is het niet, dat we elkaar kennen niet alleen als buren, maar ook een stukje verder. We kunnen er zoveel meer van maken. Uiteindelijk vormen we met elkaar een maatschappij.

Dit laatste wordt ook niet altijd door de politiek gesnapt. Daar heb ik ook vaak voor gewaarschuwd. Hoe belangrijk zijn de bewoners niet vlak voor een verkiezing, maar hoe snel worden we weer vergeten en gaat de politiek vaak voorbij aan wat bewoners willen.
Ga als gemeenteraadslid in gesprek met de bewoners. Fiets door de wijken en bedenk of iets dat het college wil, wel kan c.q. past op die ene postzegel.

Visionairs heb je ook nodig om te bedenken wat erover zoveel jaar later nodig is. Het hier en nu is belangrijk, maar maatregelen nemen, die effect kunnen hebben voor over zoveel jaar, zijn ook erg belangrijk. Kortom in al die 330 columns is veel aan de orde gekomen.

Ik dank u dus hartelijk en met velen heb ik een prettig gesprek kunnen voeren.
Dank daarvoor; ik deed het met veel plezier!

Vriendelijke groet,

Pjer Wijsman